

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 14¹⁰ med følgende dagsorden:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

Mødet hævet kl. 14⁶.

109. møde.

Tirsdag den 14. juli kl. 14¹⁰.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup, Per Federspiel, Poul Møller, Aage Fogh og Niels Andersen. („Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om de europæiske markedsplaner og regeringens vurdering heraf?“).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Siden folkettinget sidste gang havde lejlighed til at drøfte markedsplanerne i februar i år, er der sket en stærk udvikling med delvis nye linjer i arbejdet. På denne baggrund har de 5 demokratiske partier i fællesskab stillet forespørgsel til den højtærede udenrigsminister om, hvilke oplysninger udenrigsministeren kan give om de europæiske markedsplaner og om regeringens vurdering heraf.

Udenrigsministeren (Krag): Om Danmarks principielle stilling til de europæiske markedsproblemer tror jeg ikke der kan herske hverken tvivl eller uenighed. Vi ønsker et europæisk stormarked omfattende så mange lande som muligt. Vi ønsker det, fordi vi tror, at man inden for et stort marked med friest mulig samhandel

mellem markedets enkelte lande gennem en hensigtsmæssig arbejdsdeling vil formå bedst muligt at udnytte den moderne tids tekniske forudsætninger. Dette vil efter vor overbevisning give Vesteuropa den største økonomiske styrke og den højeste produktion — med alle de følger, dette vil have for vor verdensdels politiske indflydelse og forsvarsevne og for de europæiske folks fælles evne til at udvikle deres levestandard og kultur.

I forhold til disse europæiske mål, som jeg håber kan samle os alle, kan det skridt, vi nu står over for, kun betragtes som noget foreløbigt. Denne opfattelse af frihandelsområdet mellem de syv lande, der har forhandlet i Stockholm — Danmark, Norge, Sverige, England, Schweiz, Østrig og Portugal — siger samtidig noget væsentligt om de forudsætninger, hvorunder vi fra dansk side agter at tilslutte os, nemlig: at dette frihandelsområde ikke kan være et mål i sig selv, men kun kan være et skridt henimod et større mål. Dette mål er den brede vesteuropæiske samling. Det er under denne forudsætning og med dette perspektiv for øje, at vi fra dansk side kan opfatte dannelsen af det ydre europæiske frihandelsområde som et positivt skridt. Heraf kan igen andre forudsætninger udledes — først og fremmest at det ydre frihandelsområde ikke må dannes og udvikles på en måde, der virker udfordrende over for det øvrige Europa. Tværtimod bør det ydre frihandelsområde etableres sådan, at det gøres så let som muligt at etablere bro mellem de seks landes fællesmarked og de syv landes frihandelsområde.

Når man spørger om, hvad der har bevirket, at den danske regering, der oprindeligt gav udtryk for skepsis over for ideen om et ydre frihandelsområde, nu træder frem for folkettinget med en anbefaling af dansk tilslutning til det, så ligger en del af forklaringen netop i, at der er sket væsentlige ændringer i planerne om dette frihandelsområdes holdning over for det øvrige Europa, ændringer, som vi fra dansk side mener at have haft indflydelse på, især under forhandlingerne i Saltsjöbaden i første halvdel af juni måned.

Det, der ud fra europæiske samarbejdspektiver ængstede os i de oprindelige planer for de ydre syv, var